

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav și de către inculpatul Grijuc Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, în cauza penală în privința lui,

Bîcu Vladislav

Adascalîței Cristina

Grijuc Veaceslav

Simițaru Dmitrii

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.08.2014 – 02.07.2018;

Instanța de apel: 20.08.2018 – 08.11.2019;

27.01.2021 – 02.02.2022.

Instanța de recurs: 01.06.2019 – 10.11.2020.

03.08.2022 – 19.12.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 iulie 2018, Adascalîței Cristina, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal, a fost achitată, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Simițaru Dmitrii, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, a fost achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Bîcu Vladislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 45, 189 alin. (6) Cod penal și i-a fost numită o pedeapsă sub formă de închisoare pentru un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Grijuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal și i-a fost numită pedeapsa sub formă

de închisoare pentru un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, definitiv lui Grijuc Veaceslav, a fost numită pedeapsa cu închisoare pentru un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală, conform rechizitoriului, se învinuiește Adascalitei Cristina, în aceea că ea, în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord cu Bîcu Vladislav, căruia i-a prestat informații și care a avut rolul de organizator al infracțiunii și la rândul său s-a înțeles prealabil cu Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav, persoane cu antecedente penale, condamnate pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv și deosebit de grave, pentru a comite infracțiunea de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae. În continuare în vederea realizării planului criminal, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut.

Acțiunile inculpatei Adascalitei Cristina au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal, individualizate prin „participație prin complicitate la comiterea infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

De către organul de urmărire penală, conform rechizitoriului, se învinuiește Simițaru Dmitrii, în aceea că el, în luna mai 2013, urmărind scopul unui beneficiu de ordin material, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bîcu Veaceslav, care a avut rolul de organizator al infracțiunii și la rândul său s-a înțeles în prealabil cu Simițaru Dmitrii pentru comiterea infracțiunii și la rândul său s-a înțeles prealabil și cu Simițaru Dmitrii pentru comiterea infracțiunii de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae, în care au repartizat rolurile criminale. În continuare în vederea realizării planului criminal, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut. Prin urmare Simițaru Dmitrii, revenindu-i rolul unuia din autorii infracțiunii, l-a telefonat pe Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu violența i-a cerut ultimului să săvârșească acțiuni cu caracter patrimonial și anume, să urgenteze semnarea actelor ce țin de partajarea cu soția sa.

Acțiunile inculpatului Simițaru Dmitrii au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, individualizate prin „șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

Bîcu Vladislav se învinuiește în aceea că el, în calitate de organizator, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Grijuc Veaceslav în calitate de autor, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, l-au amenințat cu moartea și răfuiala fizică pe Adascalitei Nicolae, cerându-i transmiterea mijloacelor financiare. În continuare, Bîcu Vladislav i-a cerut lui Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce a și făcut. Astfel conform planului infracțional și rolurilor repartizate, Bîcu Vladislav i-a cerut lui Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae, prin urmare ultimul l-a telefonat de mai multe ori în perioada de timp 18.05.2013- 31.05.2013 pe Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu violență și moarte, i-a cerut transmiterea sumei de 350 000 euro.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bîcu Vladislav a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin (3), 45, 189 alin. (6) Cod penal, individualizate prin „șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari.”

Grijuc Veaceslav se învinuiește în aceea că el, în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bîcu Vladislav, care a avut un rolul de organizator al infracțiunii, pentru comiterea infracțiunii de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae, repartizând între ei rolurile criminale. În continuare, în vederea realizării planului infracțional, Bîcu Vladislav i-a cerut lui Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalent a 5 582 500 lei, ce a și făcut. Prin urmare Grijuc Veaceslav, revenindu-i rolul de autor al infracțiunii, primind prealabil de la Bîcu Vladislav un telefon mobil cu o cartelă SIM „Moldcell”, s-au deplasat cu automobilul ultimului la domiciliul lui Adascalitei Nicolae, amplasat în mun. Chișinău, str. Astronom Nicolae Donici 9/2, unde Grijuc Veaceslav a lăsat în poartă o folie de staniol de la țigări, care i-a dat-o Bîcu Vladislav, și pe care era scris „СПОИНО ПОЗВОНИ”, fiind indicat numărul de telefon “0xxxxxxxxx”. Ulterior, pe acest număr a sunat partea vătămată Adascalitei Nicolae purtând discuții cu Grijuc Veaceslav care s-a prezentat cu numele “Vasea”. Prin urmare, Grijuc Veaceslav, fiind instruit de către Bîcu Vladislav referitor la conținutul discuției, l-a amenințat cu răfuială fizică și moarte pe Adascalitei Nicolae, cerând de la ultimul să transmită suma de 350 000 euro în decurs de 5 zile, sub pretext inventat precum că ar fi dator cu suma dată unor persoane din stânga Nistrului. Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Grijuc Veaceslav, primind o altă cartelă SIM „Orange” de la Bîcu Vladislav, a executat indicația ultimului și l-a mai sunat de două ori pe Adascalitei Nicolae, amenințându-l cu răfuială fizică și moartea, la fel solicitând transmiterea cât mai urgentă a sumei de 350 000 euro.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grijuc Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, individualizate prin „șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu

caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Popescu Corneliu, prin care a solicitat casare parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri în partea ce ține de achitarea inculpaților Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în privința acestora, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Simițaru Dmitrii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, și aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, iar Adascalitei Cristina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal, și aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei. În rest, a menține sentința fără modificări.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că în fața instanței de fond au fost puse, toate probele acumulate la urmărirea penală, acestea fiind enumerate și descrise în rechizitoriu. Din motive obiective, și anume din lipsa persoanelor pe teritoriul Republicii Moldova, nu au fost prezentați în instanța de judecată, martorii Medvedev Galina și Terehova Ecaterina, fiind în repetate rânduri dispusă aducerea silită a acestora.

Acuzarea se află într-o oarecare nedumerire privind sentința pronunțată, deoarece probele acumulate și prezentate instanței de judecată și participanților la proces se referă în egală măsură față de toți inculpații și denotă că infracțiunea dată a fost comisă de toți 4 inculpați, deși cu diferit grad de participare și implicare. Astfel, atât conform probelor materiale prezentate, cât și declarațiilor, se constată cu certitudine faptul că Simițaru Dmitrii a apelat persoana numită Nicolae Adascalitei, l-a apelat la solicitarea lui Bîcu Vladislav, de unde a și primit numărul de telefon al părții vătămate. La fel a făcut și Grijuc Veaceslav, adică primind numărul de telefon de la Bîcu Vladislav, l-a apelat în mai multe rânduri pe Adascalitei Nicolae. Deci, instanța constată că Grijuc Veaceslav l-ar fi amenințat pe partea vătămată, însă Simițaru Dmitrii nu a făcut același lucru, deși partea vătămată nu a arătat cine anume l-a amenințat, ci doar faptul că era amenințat în discuții telefonice cu persoane de gen masculin, necunoscute lui.

Nu este clar în ce măsură instanța a putut face diferența, acuzarea fiind pe poziția clară că atât Grijuc Veaceslav, cât și Simițaru Dmitrii, în egală măsură l-au amenințat pe Adascalitei Nicolae și i-au cerut acestuia transmiterea mijloacelor financiare, la indicația lui Bîcu Veaceslav, care, de comun cu Adascalitei Cristina, au plănuit această infracțiune.

Susține acuzatorul de stat că, instanța, prin sentință, nu explică modul în care lui Bîcu Veaceslav i-au devenit cunoscute toate datele lui Adascalitei Nicolae, și nu doar telefoanele pe care să fie apelat, ci și asupra proprietăților acestuia, valorii acestor proprietăți, ci și asupra certurilor cu soția Adascalitei Cristina, deși din materialele cauzei este clar determinată această persoană, și anume Adascalitei

Cristina, care din probele administrate și acceptate în instanță, se constată clar că era într-o relație extraconjugală cu Bîcu Veaceslav, fiind unica persoană, nu doar interesată în obținerea proprietăților soțului Adascalitei Nicolae, ci și unica în măsură de a cunoaște toate informația necesară pregătirii și realizării infracțiunii de șantaj asupra lui Adascalitei Nicolae.

Astfel, din declarațiile părții vătămate Adascalitei Nicolae iese în evidență faptul că acesta a fost amenințat cu răfuială fizică și lichidare fizică, i-au fost pretinse mijloace bănești în proporții deosebit de mari și toate acestea se întâmplau imediat după conflicte cu soția Adascalitei Cristina, precum și faptul că aceasta era într-o careva relație extraconjugală cu Bîcu Vladislav. Faptul dat este confirmat pe deplin prin declarațiile martorului Moroz Iurie care expune circumstanțe că nu doar a fost martor și personal a auzit amenințări în adresa lui Adascalitei Nicolae și faptul că, i s-au pretins sume mari de bani, ci și singur a fost victima unor astfel de amenințări. Mai mult, el a confirmat faptul că Adascalitei Cristina se afla într-o relație extraconjugală cu Bîcu Vladislav. Deci în consecință, din probele prezentate și cele expuse, este evident că organizatorul acestei infracțiuni era Bîcu Vladislav, instigându-i pe Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii la comiterea acesteia. Însă toate acestea nu s-ar fi produs fără implicarea beneficiarului acestei infracțiuni, și anume a inculpatei Adascalitei Cristina. Este evident că Bîcu Vladislav nu avea de unde să-l cunoască pe Adascalitei Nicolae, decât prin angajata sa Adascalitei Cristina, și nu avea de unde să ia numărul de telefon al acestuia decât de la dumneaei, pentru a-l transmite complicilor săi cu solicitarea de a-l șantaja pe acesta.

Mai mult, indică că conținutul mesajelor Skype prezentate la materialele cauzei clar arată legătura între Adascalitei Cristina și Bîcu Vladislav. Martorul audiat Țuțu Leonid a declarat că la fabrică a venit Adascalitei Cristina anume cu Bîcu Vladislav, primind indicații și remunerări de la aceștia.

Conform art. 42 alin. (5) Cod penal și comentariile instituționale la acesta, complice este persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, oferire de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte. Deci, complicitatea este o formă a participației penale ce constă în activitatea persoanei care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Complicele nu realizează fapta în mod nemijlocit, ci sprijină (înlesnește, ajută) realizarea acesteia de către autor.

Mai indică procurorul că, la calificarea infracțiunii nu contează dacă a existat sau nu în realitate năzuința de a realiza amenințarea. Este suficient ca victima să perceapă amenințarea ca pe una reală. Caracterul real al amenințării poate fi atestat chiar și în cazul expunerii aparent cuviincioase, printr-o purtare corectă, a cererii făptuitorului. În astfel de cazuri însăși ambianța, creată de către făptuitor, impune victima să se conformeze cererii acestuia. În afară de ambianță, percepția amenințării ca fiind una reală este condiționată de următoarele circumstanțe: numărul

făptuitorilor; condiția fizică a acestora; comportamentul lor; frazele pronunțate; intonația vocii lor; gesturile și mimica făptuitorilor. Forma amenințării (orală, scrisă, prin intermediul unor terțe persoane etc.) nu are importanță la calificarea șantajului.

Astfel, consideră că, instanța urmează să aprecieze existența faptului infracțiunii de șantaj în acțiunile tuturor persoanelor învinuite pe cazul dat, inclusiv Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii.

3.2. Inculpatul Grijuc Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că, sentința emisă de prima instanță este nefondată. Ședința de judecată a avut loc în lipsa apărătorului, ceea ce contravine prevederilor codului procesual penal. Nu a fost luat în considerație probele prezentate de el, care confirmă nevinovăția acestuia. Nu au fost cercetate probe ce se pretind a confirma vinovăția sa. Partea vătămată a declarat în ședința de judecată că nu-l cunoaște. Instanța de judecată a refuzat să audieze martorii care puteau confirma nevinovăția lui, nu au fost efectuate confruntări cu persoanele care indică la el.

Sușține inculpatul că instanța de judecată nu a luat în considerație că în perioada când a fost incriminată fapta, dânsa se află cu piciorul în ghips, având traumă, fapt confirmat prin certificate medicale. La întrebările instanței de judecată, partea vătămată a menționat că nu-l cunoaște pe Grijuc Veaceslav și nu are pretenții față de acesta, or, dânsul nici nu a comis o careva faptă ilegală. Partea vătămată a declarat că toate acțiunile infracționale au fost comise de soția lui Cristina, care colabora cu alte persoane, ceea ce confirmă neparticiparea sa la infracțiunea incriminată.

A indicat inculpatul că instanța de judecată nu a luat în considerație că el are la întreținere trei copii minori, soția sa a decedat, este bolnav.

3.3. Avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bîcu Vladislav, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care Bîcu Vladislav să fie achitat în temeiul art. 390 Cod de procedură penală.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei, au fost constatate niște dubii iscate din presupunerile părții vătămată Adascalîței Nicolae, provocate de gelozie, în contextul posibililor relații intime dintre condamnatul Bîcu Vladislav și fosta soție Adascalîței Cristina. În cadrul judecării cauzei nu a fost identificat cu certitudine persoana pe nume Vasea, care se presupune că l-a sunat pe Adascalîței Nicolae. Condamnatul Grijuc Veaceslav, care se presupune că l-ar fi sunat pe Adascalîței, a declarat în judecată, că Bîcu Vladislav nu i-a cerut să-l sune pe Adascalîței Nicolae, să-l șantajeze, să ceară bani și că declarațiile date de dânsul în cadrul desfășurării urmăririi penale nu sunt ale lui.

Mai mult decât atât, din convorbirile documentate contrar prevederilor Codului de procedură penală, așa-zisul Vasea, nici nu a pomenit de 350 000 euro, nu au cerut-o pentru Bîcu Vladislav, dar s-a vorbit despre întoarcerea unei sume de bani persoanelor neidentificate, transmiterea automobilului cuiva, despre credite nerambursate; despre faptul că din vina lui Adascalîței Nicolae, a fost închisă fabrica,

despre faptul că nu se întâlnește cu careva persoane, despre rezolvarea problemei despre vinderea busicului și stingerea creanței, despre faptul că Adascalitei Nicolae și avocatul dânsului vor sta, evident avându-se în vedere la pușcărie, repetat că a uitat de datorii, și nici vorbă de șantaj, și nici vorbă de 350 000 euro. În astfel de circumstanțe, apare evident întrebarea de unde s-a luat suma de 350 000 euro în plângerea, procesul-verbal de sesizare, este evident că e invenția lui Adascalitei Nicolae, susținută cu rea-credință de organele de urmărire penală;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă utilă, că Bîcu Vladislav l-ar fi cerut lui Grijuc Veaceslav să-l șantajeze pe Adascalitei Nicolae. Nu există nicio probă, utilă, că convorbirile telefonice ilegal documentate dintre așa-zisul Vasea și Adascalitei Nicolae, au vreo legătură cu Bîcu Vladislav.

Faptul că posibil ca așa-zisul Vasea, să fi sunat de la mobilul lui Bîcu Vladislav, la fel nu este o probă utilă, că condamnatul Bîcu Vladislav ar avea vreo implicare în aceste convorbiri, dar numai presupunere. Pe de altă parte, această presupunere a fost dezbătută de către condamnatul Grijuc Veaceslav, care în instanța de judecată a declarat, că a fost angajat la spălătoria lui Bîcu Vladislav, iar pe parcursul activității, atât el cât alți angajați se foloseau de mai multe telefoane mobile lăsate de proprietarul spălătoriei Bîcu Vladislav pentru a face legătură cu clienții, pentru a comunica, lua comenzi etc.;

- potrivit ordonanței din 17 iunie 2013 , urmărirea penală a fost începută la plângerea lui Adascalitei Nicolae, precum că, începând cu luna februarie 2013, persoane necunoscute, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, sub un pretext inventat, îl amenința pe ultimul cu moartea, cerându-i transmiterea sumei de 350 000 euro. La repunerea plângerii de către pretinsul pățimit Adascalitei Nicolae, nu au fost respectate prevederile alin. (7) art. 263 Cod de procedură penală - Adascalitei Nicolae nu i-a fost explicat răspunderea pe care o poartă în caz dacă denunțul este intenționat calomnios, fapt care urma să fie consemnat în conținutul plângerii.

Contrar prevederilor art. 132⁸ Cod de procedură penală, pretinsul pățimit Adascalitei Nicolae, în lipsa unei cauze penale, a înregistrat mai multe convorbiri telefonice, mai apoi transmise organului de urmărire penală, aceste convorbiri, contrar legii, fiind recunoscute în calitate de probe prin ordonanța din 20.06.2013.

Contrar, prevederilor pct. 6) art. 66 Cod de procedură penală, violându-se art. 6 din CțEDO, Bîcu Vladislav nu a fost audiat în calitate de învinuit la cererea avocatului din 17.02.2014, dar la 21.02.2014 a fost vizitat de către procuror în penitenciarul nr. 13, unde a fost șantajat să recunoască fapta care nu a avut loc;

- partea vătămată Adascalitei Nicolae în cadrul desfășurării urmăririi penale a declarat că presupune că Bîcu Vladislav a organizat presupusul șantaj. În ședința de judecată din 06.03.2017, dânsul a declarat că, Bîcu Vladislav nu l-a telefonat niciodată, nu l-a amenințat niciodată, circumstanțe, care îl îndreptățesc integral pe inculpatul Bîcu Vladislav și nu numai, dar și pe ceilalți inculpați. Din conținutul acestor declarații nu reiese existența unei fapte penale, reiese că dânsul a fost, este foarte afectat de divorț, de litigiile civile dintre dânsul și fosta soție Adascalitei Cristina, de alte situații dureroase, provocate de desfacerea căsătoriei, care crede el

că au fost provocate de mama inculpatei Adascalitei - Miron Galina, de presupusele relații intime dintre inculpații Bîcu Vladislav și Adascalitei Cristina;

- nici o probă pusă la baza sentinței de condamnare a lui Bîcu Vladislav nu sunt pertinente, concludente și utile pentru adoptarea unei sentințe de condamnare, astfel, declarațiile martorului Șonte Mihail - dânsul nu a declarat careva circumstanțe, care ar servi la constatarea existenței infracțiunii. Declarațiile martorului Moruz Iurie a declarat, că a fost prezent la o discuție a lui Adascalitei Nicolae cu o persoana necunoscută, în care se cerea bani pentru careva datorii, în acea discuție nu s-a făcut referire la Adascalitei Cristina sau Bîcu Vladislav. În discuțiile cu Adascalitei Nicolae, dânsul a concluzionat, că Adascalitei Cristina poate purcede la careva acțiuni ilegale, inclusiv la amenințare, deoarece aceasta se întâlnea cu Bîcu Vladislav. Niște presupuneri, care se referă la Adascalitei Cristina, dar nicidecum la Bîcu Vladislav și care nu constată existența șantajului;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 și anume DVD-disk de tip-titan cu anexarea stenogramei discuțiilor avute loc între partea vătămată și persoanele necunoscute, care precum, că confirmă faptul amenințărilor cu violență în privința lui Adascalitei Nicolae, nu poate fi considerat o probă concludentă, pertinentă și utilă pentru a-l condamna pe Bîcu Vladislav, deoarece, în primul rând nu se pomeneste despre aceia, că Bîcu ar fi cerut cuiva să-l șantajeze pe Adascalitei Nicolae, în al doilea rând, în convorbirile telefonice cu persoanele necunoscute nu s-a pomenit de suma de 350 000 euro, de șanataj, dar de careva datorii, probleme la fabrică, careva credite etc.;

- de asemenea, nu este o probă pertinentă nici procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 10.10.2013, unde nimic nu se confirma, că Bîcu Vladislav i-ar fi cerut lui Grijuc Veaceslav să-l șantajeze pe Adascalitei Nicolae, doar apeluri înregistrate cu angajatorul și angajatul la spălătoria - auto, unde Grijuc Veaceslav în această perioadă îl înlocuia pe Bîcu Vladislav în gestionarea spălătoriei și evident că apăreau multe întrebări care se hotărau prin telefon;

- cu privire la raportul de expertiză nr. 4733 din 11.06.2014, conform căruia, pe fragmentul de filă de staniol sunt prezente inscripții manuscrise: "0xxxxxxxxxx.05", "srocino pozvoni 92", a considerat că nu este o probă concludentă, pertinentă și utilă de a-l învinui pe Bîcu că i-ar fi cerut lui Grijuc să-l șantajeze pe Adascalitei Nicolae. Această filă de staniol putea deveni un mijloc de probă relevant, în cazul când, organul de urmărire penală se conforma prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, și lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă circumstanțele cauzei. Nu a dispus efectuarea unei expertize a scrisului, pentru a stabili cine a întocmit înscrisurile de pe fila de staniol, Bîcu Vladislav sau altă persoană;

- sentința este bazată pe presupuneri, ceea ce contravine CEDO, or, acuzatorul de stat trebuie să aducă dovezi suficiente pentru a obține condamnarea acuzatului. Nu au fost administrate cumulul de probe de către judecată, complet și obiectiv, cu coroborarea lor, după cum se pretinde în sentința de condamnare a lui Bîcu Vladislav, dintr-un singur motiv, că nu au fost administrate probe concludente,

pertinente și utile, care ar fi constatat existența șantajului sau vinovăției lui Bîcu Vladislav.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelul declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav și apelul suplimentar al acestuia, apelul declarat de către avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bîcu Vladislav și apelul suplimentar al acestuia.

A fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Popescu Corneliu, casată sentința total din alte temeuri, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Grijuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 10 (zece) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, adăugând parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, i s-a stabilit definitiv 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Bîcu Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Adascalitei Cristina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

Simițaru Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Inculpatul Grijuc Veaceslav, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri de achitare în prința sa, deoarece hotărârile instanțelor de fond sunt contradictorii și neîntemeiate, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CțeDO.

5.2. Avocatul Maier Lucia în numele inculpatei Adascalitei Lucia, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

5.3. Avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bîcu Vladislav, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința lui Bîcu Vladislav.

5.4. Avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Grijuc Veaceslav, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

5.5. Avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Simițaru Dmitrii, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav și de către ultimul, de către avocatul Maier Lucia în numele inculpatei Adascalitei Cristina, de către avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bîcu Vladislav, de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Simițaru Dmitrii, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs ordinar a reținut că conform apelului declarat de către procuror și procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, după achitarea inculpaților Simițaru Dmitri și Adascalitei Cristina, procurorul nu a făcut trimitere la probe concrete în baza cărora s-a solicitat desființarea sentinței de achitare a primei instanțe.

Totodată, instanța de apel a dat citire probelor, examinate de prima instanță și cele cercetate nemijlocit în ședință, a căror conținut a fost reprodus la pct. 15)-22) din decizia contestată, consemnându-le în procesul-verbal al ședinței de judecată, omițând să consemneze în decizia pronunțată motivele de fapt și de drept, în baza cărora au fost desființate concluziile formulate de către prima instanță referitor la achitarea inculpaților.

Instanța de apel formal enumeră și redă conținutul probelor fără a indica cu suficientă precizie care anume aspecte au fost constatate ca fiind determinante în raport cu concluzia expusă privitor la constatarea vinovăției inculpaților Simițaru Dmitri și Adascalitei Cristina.

Instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpaților Simițaru Dmitri și Adascalitei Cristina, nu a combătut nici una din incertitudinile exprimate în sentința de achitare a primei instanțe, referitor la învinuirea formulată în privința acestora, și nici nu a indicat concret prin care anume acțiuni de șantaj inculpații au săvârșit infracțiunea. Mai mult ca atât, declarațiile inculpaților Simițaru Dmitri și Adascalitei Cristina nu au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești prin probe certe și directe.

De asemenea, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului Simițaru Dmitri a indicat că ultimul a amenințat-o pe partea vătămată Adascalitei Nicolae în pofida faptului că însăși partea vătămată în declarațiile sale a menționat că nu a fost amenințat de către inculpatul Simițaru Dmitrii. Astfel, în instanța de fond partea vătămată a declarat: "...Simițaru Dmitrii se prezenta ca cumpărător. Am avut cu ultimul 2 sau 3 discuții, amenințări din partea lui nu au fost, doar că am fost rugat de către acesta să scot

sechestrul de pe fabrică pentru ca Adascalitei Cristina să o poate vinde. Nu văd în acțiunile lui Simițaru Dmitrii șantaj. Careva pretenții morale sau materiale nu am....". În instanța de apel partea vătămată Adascalitei Nicolae a susținut declarațiile date în instanța de fond și suplimentar a declarat că: "...Simițaru m-a sunat o dată referitor la uzină, m-a întrebat dacă se cunosc și mi-a zis că nu, mi-a zis că s-a înțeles cu Cristina în privința vânzării uzinei, dar pe uzină este sechestrul, eu i-am răspuns că până nu se clarifică lucrurile prin instanță, alte discuții nu pot exista referitor la vânzare sau alte lucruri... Durata apelului cu Simițaru a fost scurtă, amenințări din partea acestuia nu au fost. Careva pretenții față de Simițaru la moment nu are..."

Astfel, ținând cont de concluziile instanței de apel în raport cu declarațiile părții vătămate sus menționate, Colegiul penal lărgit a conchis că, instanța de apel eronat a stabilit existența calificativului „amenințarilor cu violență” în acțiunile inculpatului Simițaru Dmitrii.

În continuare, Colegiul penal lărgit a remarcat că, instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective, or, Curtea de la Strasbourg statuează că, dreptul la un proces echitabil include obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor, deoarece absența motivării unei decizii judiciare poate impieta asupra acestui drept. Nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, au fost admise apelurile depuse de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Corneliu Popescu, inculpatul Grijuc Veaceslav și cel suplimentar, apelul depus de avocatul Andrei Donica în interesul inculpatului Bîcu Vladislav, inclusiv și suplimentar, casată total din alte temeuri, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 iulie 2018, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Grijuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 10 (zece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, adăugând parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, s-a stabilit lui Grijuc Veaceslav, definitiv 13 (treisprezece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei stabilite lui Grijuc Veaceslav s-a dispus a fi calculat din data pronunțării dispozitivului deciziei – 02 februarie 2022, cu includerea în termenul de executare a pedepsei, durata pedepsei executate în baza sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, și anume de la 24 iunie 2013 până la 02 februarie 2022.

Simițaru Dmitrii a fost achitat pe învinuirea adusă în baza infracțiunii, prevăzute de art. 42, alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Adascalitei Cristina a fost achitat pe învinuirea adusă în baza infracțiunii, prevăzute de art. 42, alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Bîcu Vladislav a fost achitat pe învinuirea adusă în baza infracțiunii, prevăzute de art. 42, alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpurile delictelor s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că conducându-se de prevederile art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, va purcede la examinarea cauzei penale în privința lui Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii învinuiți în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 42 alin. (2, 3, 5), 45, 189 alin. (6) Cod penal, în raport cu indicațiile instanței de recurs care sunt obligatorii pentru instanța de apel.

Instanța de apel, audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost verificate în instanța de fond, a considerat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin.(3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Potrivit rechizitoriului, Colegiul a reținut că Bîcu Vladislav, este învinuit în aceia că el, în calitate de organizator, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Adascalitei Cristina în calitate de complice, Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav în calitate de autori, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, l-au amenințat cu moartea și răfuială fizică pe Adascalitei Nicolae, cerându-i transmiterea mijloacelor financiare.

În continuare, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut.

Astfel, conform planului infracțional și rolurilor repartizate, Adascalitei Cristina presta informații despre soțul său Adascalitei Nicolae lui Bîcu Vladislav, iar ultimul le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae, prin urmare, cei doi l-au telefonat de mai multe ori în perioada de timp 18.05.2013- 31.05.2013 pe Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu violență și moarte, i-au cerut transmiterea sumei de 350 000 euro.

Prin acțiunile sale intenționate Bîcu Vladislav, se învinuiește, că a săvârșit infracțiunea de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de articolele 42 alin. (3), 45, 189 alin. (6) Cod penal.

Adascalitei Cristina, este învinuită în aceia că ea, în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord cu Bîcu Vladislav, căruia i-a prestat informații și care a avut rolul de organizator al infracțiunii și la rândul său s-a înțeles prealabil cu Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav, persoane cu antecedente penale, condamnate pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv și

deosebit de grave, pentru a comite infracțiunea de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae.

În continuare, în vederea realizării planului criminal, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Adascalitei Cristina, se învinuiește, că a participat prin complicitate la comiterea infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de articolele 42 alin. (5) 45, 189 alin. (6) Cod penal.

Simițaru Dmitrii, este învinuit în aceea că, în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bîcu Vladislav, care a avut rolul de organizator al infracțiunii și la rândul său s-a înțeles prealabil și cu Simițaru Dmitrii pentru comiterea infracțiunii de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae, în care scop au repartizat rolurile criminale.

În continuare, în vederea realizării planului criminal, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Simițaru Dmitrii și Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut.

Prin urmare, Simițaru Dmitrii, revenindu-i rolul unuia din autorii infracțiunii, l-a telefonat pe Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu violență i-a cerut ultimului să săvârșească acțiuni cu caracter patrimonial și anume, să urgenteze semnarea actelor ce țin de partajarea averii cu soția sa.

Prin acțiunile sale intenționate Simițaru Dmitrii, se învinuiește, că a săvârșit infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de articolele 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal.

Grijuc Veaceslav, este învinuit că, ultimul în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bîcu Vladislav, care a avut rolul de organizator al infracțiunii și la rândul său s-a înțeles prealabil și cu Simițaru Dmitrii pentru comiterea infracțiunii de șantaj în privința lui Adascalitei Nicolae, repartizând între ei rolurile criminale.

În continuare, în vederea realizării planului infracțional, Bîcu Vladislav le-a cerut lui Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei, ce au și făcut.

Prin urmare, Grijuc Veaceslav, revenindu-i rolul unuia din autorii infracțiunii, primind prealabil de la Bîcu Vladislav un telefon mobil cu o cartelă SIM „Moldcell”, sau deplasat împreună cu automobilul ultimului la domiciliul lui Adascalitei Nicolae, amplasat în mun. Chișinău, str. Astronom Nicolae Donici 9/2, unde Grijuc Veaceslav a lăsat în poartă o folie de staniol de la țigări, care i-a dat-o Bîcu Vladislav

și pe care era înscris „Срочно позвони”, fiind indicat numărul de telefon „0xxxxxxxxx”. Ulterior, pe acest număr a sunat partea vătămată Adascalitei Nicolae purtând discuții cu Griguc Veaceslav care s-a prezentat cu numele „Vasea”. Prin urmare, Grijuc Veaceslav, fiind instruit de către Bîcu Vladislav referitor la conținutul discuției, l-a amenințat cu răfuială fizică și moarte pe Adascalitei Nicolae, cerând de la ultimul să transmită suma de 350 000 euro în decurs de 5 zile, sub pretext inventat precum că ar fi dator cu suma dată unor persoane din stînga Nistrului.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Grijuc Veaceslav, primind o altă cartelă SIM „Orange” de la Bîcu Vladislav, a executat indicația ultimului și l-a mai sunat de două ori pe Adascalitei Nicolae, amenințându-l cu răfuială fizică și moartea, la fel solicitând transmiterea cât mai urgentă a sumei de 350 000 euro.

Prin acțiunile sale intenționate Grijuc Veaceslav, a săvârșit infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de articolele 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului penal și analizând probele acumulate în totalitatea lor, sub toate aspectele complet și obiectiv, coroborarea lor cu alte probe, Curtea de apel a conchis că învinuirea înaintată inculpaților Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav nu și-a găsit confirmare în instanța de apel.

În sensul dat instanța de apel a constatat că, reieșind din ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, în sarcina inculpatei Adascalitei Cristina se impune că ea „...urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord cu Bîcu Vladislav, căruia i-a prestat informații..., cât și Simițaru Dmitrii...” Astfel, Colegiul a considerat că, organul de urmărire penală, atât în ordonanța de punere sub învinuire, cât și în rechizitoriu, s-a redus doar la indicarea calității de complice prevăzut de art. 42 alin. (5) Cod penal, fără a indica concret, prin care acțiuni anume de șantaj inculpații Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav au săvârșit infracțiunea. Nu se indică nici care anume beneficiu de ordin material au urmărit ultimii, având în acest sens o intenție directă. În atare circumstanțe s-a constatat cu certitudine, că învinuirea înaintată Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav, este o învinuire superficială, ce constituie în sine o încălcare esențială a art. 6 al Convenției Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în rigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, care stipulează că „...orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ...a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî... asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice acuzat are, în special, dreptul: a) să fie informat, ...în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa...”.

S-a notat că privind latura obiectivă, în sensul faptei prejudiciabile, a acțiunilor prin care s-a realizat aceasta, cât și privind latura subiectivă, prin ce s-a manifestat intenția inculpaților Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav instanței

nu i-au fost prezentate, nu sunt indicate în rechizitoriu și nici în ședința de judecată nu au fost stabilite.

Declarațiile făcute de inculpații Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav nu au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești prin probe certe. Mai mult ca atât, declarațiile ultimilor au fost confirmate prin materialele cauzei și alte probe administrate și cercetate pe parcursul anchetei judiciare, și anume depozițiile părții vătămate Adascalitei Nicolae, care a declarat că a fost în relație de căsătorie cu Adascalitei Cristina din 2003 până în 2013, și au doi copii gemeni. Începând cu anul 2012 în familie s-au început problemele, Adascalitei Cristina a plecat de acasă cu copii și în urma unor divergențe, Adascalitei Cristina l-a amenințat că îl va face boschetar. În acea perioadă purta discuții cu privire la partajarea averii cu Adascalitei Cristina și mama acesteia, unde se vorbea despre vânzarea bunului, sume concrete nu erau propuse, se evalua bunul la 700 000 euro. O învinuiește pe Adascalitei Cristina deoarece s-a adresat privind aplicarea ordonanței de protecție, însă prima dată la Judecătoria Buiucani, nu a fost emisă, iar ulterior, la Judecătoria Rîșcani, s-a aplicat și considera ca nu este corectă dacă s-a aplicat ordonanța, scopul fiind doar să fie dat afară din casă. Toate acestea au apărut de la avere, bunurile erau scrise pe copii, soție și soacră, iar pe numele lui nu avea nimic, atunci la moment avea o firmă și presupune că de aceasta a scris bunurile pe alte persoane, făcând o greșeală că a ascultat soacra.

În privința inculpatului Simițaru Dmitri, partea vătămată Adascalitei Nicolae a indicat în declarațiile sale că, nu a fost amenințat de către inculpatul Simițaru Dmitrii. Astfel, în instanța de fond partea vătămată a declarat: „...Simițaru Dmitrii se prezenta ca cumpărător. Am avut cu ultimul 2 sau 3 discuții, amenințări din partea lui nu au fost, doar că am fost rugat de către acesta să scot sechestrul de pe fabrica pentru ca Adascalitei Cristina să o poate vinde. Nu văd în acțiunile lui Simițaru Dmitrii șantaj. Careva pretenții morale sau materiale nu am...”. În instanța de apel partea vătămată Adascalitei Nicolae a susținut declarațiile date în instanța de fond și suplimentar a declarat că: „...Simițaru m-a sunat o dată referitor la uzină, m-a întrebat dacă se cunosc și mi-a zis că nu, mi-a zis că s-a înțeles cu Cristina în privința vânzării uzinei, dar pe uzină este sechestrul, eu i-am răspuns că până nu se clarifică lucrurile prin instanță, alte discuții nu pot exista referitor la vânzare sau alte lucruri... Durata apelului cu Simițaru a fost scurtă, amenințări din partea acestuia nu au fost. Careva pretenții față de Simițaru la moment nu are...”

Referitor la declarațiile părții vătămate față de inculpatul Bîcu Vladislav, ultimul indicat că, „...în 2012 a depistat faptul că soția sa comunica pe rețelele de socializare „Skype”, cu o persoană necunoscută Bîcu Vladislav, la întrebările acestuia cine este acesta, soția a motivat că este un coleg de facultate, în urma acestei discuții a depus cererea de divorț, deoarece a constatat faptul că acesta este amantul acesteia, cu toate că toate bunurile sale erau scrise pe soție și pe soacră...”

De asemenea, partea vătămată a indicat că „...Bîcu Vladislav nu l-a telefonat și nici nu l-a amenințat. Unica persoană care îl amenința pe acesta, era doar Vasile. Convorbiri telefonice cu Vasile au fost înjur de 5 sau 6”

Dând o apreciere declarațiilor indicate a părții vătămate, Colegiul a statuat că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare învinuirile aduse inculpaților Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav.

Instanța de apel a constatat că atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul judecării cauzei, au fost constatate dubii iscate din presupunerile părții vătămate Adascalitei Nicolae, provocate de sentimente de gelozie, în contextul posibilelor relații intime dintre Bîcu Vladislav și Adascalitei Cristina. Nici în plângerea lui Adascalitei Nicolae și nici în Ordonanța din 17.06.2013 cu privire la pornirea urmăririi penale, nu este indicat beneficiarul, persoana căreia urma să fie transmisă pretinsa sumă de 350 000 euro, ziua, ora, locul, circumstanțe obligatorii pentru începerea urmăririi penale în temeiul art. 189 Cod penal.

Inculpatul Grijuc Veaceslav, care a sunat partea vătămată, a declarat în judecată, că Bîcu Vladislav nu i-a cerut să-l sune pe Adascalitei Nicolae, să-l șantajeze, să ceară bani și că declarațiile date de dânsul în cadrul desfășurării urmăririi penale nu sunt ale lui.

Din convorbirile administrate la materialele cauzei penale, și anume procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 /f.d. 57-65, vol. II/, suma de 350 000 euro, nu a fost cerută pentru Bîcu Vladislav, dar s-a vorbit despre întoarcerea unei sume de bani persoanelor neidentificate, transmiterea automobilului cuiva, despre credite nerambursate, despre faptul că din vina lui Adascalitei Nicolae a fost închisă fabrica... Acuzarea nu a prezentat nici o probă utilă, că Bîcu Vladislav i-ar fi cerut lui Grijuc Veaceslav să-l șantajeze pe Adascalitei Nicolae. Nu există de asemenea, nici o probă, că convorbirile telefonice documentate, dintre Grijuc Veaceslav și Adascalitei Nicolae, au vreo legătură cu Bîcu Vladislav. Organul de urmărire penală, atât în Ordonanța de punere sub învinuire, cât și în rechizitoriu, s-a limitat doar la indicarea indicelui de complicitate prevăzut de art. 42 alin. (3) Cod penal, fără a menționa concret, prin care acțiuni anume, Bîcu Vladislav ar fi săvârșit infracțiunea de șantaj. Nu se indică nici care anume beneficiu de ordin material a urmărit ultimul., având în acest sens o intenție directă.

Referitor la probele acuzării acumulate în învinuirea adusă inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, și Simițaru Dmitrii, care nu au recunoscut vinovăția incriminată, instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat indică prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 22 august 2013, prin care s-a examinat informația privind efectuarea apelurilor intrare-ieșire pe perioada 01.01.2013- 24.06.2013 a abonatului cu nr. xxxxxxxxxxxx ce-i aparține părții vătămate Adascalitei Nicolae, s-a constatat că abonatul, în diferite perioade de timp, a purtat convorbiri cu numerele de telefoane: xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx. Astfel, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Adascalitei Nicolae a relatat că în poartă, a găsit o folie de staniol pe care era scris „срочно позвони”, fiind indicat numărul de telefon 0xxxxxxxxx. Ulterior, tot în luna mai 2013, a început să primească apelurile de la diferite numere de telefoane: 0xxxxxxxxx, 0xxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, în cadrul discuțiilor fiind amenințat cu vătămare corporală sau moarte, cerând transmiterea sumei de 350 000 euro. În acest context, prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 05 septembrie 2013, se confirmă că, pe

perioada 01.01.2013-24.06.2013, abonatul cu nr. xxxxxxxxxx era utilizat de către Grijuc Veaceslav, iar la 21.03.2013, orele 15:03 abonatul a fost apelat de la numărul xxxxxxxxxx, ce-i aparține lui Bîcu Vladislav. În acest context, Colegiul a apreciat că nr. xxxxxxxxxx, ce-i aparține lui Bîcu Vladislav, nu a apelat numărul părții vătămate, iar faptul efectuării sunetelor către Grijuc Veaceslav, nu dovedesc vreo legătură cu infracțiunea imputată.

La fel, prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 10 octombrie 2013, se confirmă că pe perioada 23.05.2013-23.06.2013, abonatului cu nr. xxxxxxxxxx era utilizat de către Grijuc Veaceslav. Iar, în perioada de verificare, abonatul a înregistrat 16 apeluri intrare-ieșire cu nr. xxxxxxxxxx, ce-i aparține lui Bîcu Vladislav. Conform informației eliberate de ÎM „Moldcell” SA, numărul de telefon xxxxxxxxxx era folosit de abonatul Sontea Mihai, care s-a constatat, că i-a fost dat de către Bîcu ultimului, or Colegiul a constatat iarăși, că aceste sunete efectuate de pe acest număr de telefon nu au nici o legătură cu infracțiunea imputată lui Bîcu Vladislav.

Prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 29 mai 2014, privind efectuarea apelurilor intra-ieșire pe perioada 30.01.2013-24.06.2013, se confirmă că abonatul cu nr. xxxxxxxxxx a fost utilizat de către Grijuc Veaceslav. Totodată, în cadrul examinării, s-a constatat că abonatul, în perioada de verificare a înregistrat 16 apeluri intrare-ieșire cu nr. xxxxxxxxxx, ce-i aparține lui Bîcu Vladislav. În acest context, instanța de apel a mai ținut cont și de procesul-verbal din 15 ianuarie 2014 de efectuare a percheziției la domiciliul lui Bîcu Vladislav, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un pachet al cartelei SIM cu nr. xxxxxxxxxx. Totodată, de pe numărul xxxxxxxxxx, utilizat de Bîcu Vladislav au fost efectuate apeluri către Adascalitei Cristina, pe numărul xxxxxxxxxx, în perioada 01.01.2013 - 19.09.2013, fiind 450 de apeluri intrare - ieșire, fapt confirmat prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 10 octombrie 2014.

Prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 10.10.2013 2014, privind efectuarea apelurilor intrare-ieșire pe perioada 01.01.2013 - 19.09.2013, se confirmă că abonatul cu nr. xxxxxxxxxx ce-i aparține lui Bîcu Vladislav a înregistrat 450 apeluri intrare-ieșire cu xxxxxxxxxx, ce-i aparține lui Adascalitei Cristina. Astfel, în urma cercetărilor descifrărilor convorbirilor telefonice Colegiul nu a constatat nici o legătură între Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii cu Grijuc Veaceslav referitor la fapta imputată, or din aceste descifrări telefonice rezultă doar, că Grijuc Veaceslav a telefonat partea vătămată, iar sunetele efectuate între ceilalți sunt doar convorbiri telefonice, pe care aceștia le-au purtat - Bîcu Vladislav și Adascalitei Cristina fiind colegi de facultate, unde ultima a declarat instanței că „căuta cumpărător, având împuternicire legală din partea administratorului și fondatorului la acel moment, s-a adresat către cetățeanul Bîcu Veaceslav poate acesta are relații, care ar fi interesați să investească în acea fabrică de conserve din Fălești. Ulterior a aflat de la cetățeanul Bîcu Veaceslav că acesta poate să o ajute etc...” Referitor la convorbirile telefonice între Gijuc Veaceslav și Bîcu Vladislav, ultimul a declarat că în primăvara lui 2013, l-a chemat în ajutor pe Grijuc Veaceslav pentru lucrări de reparație la garajul familiei. Pe acesta l-a cunoscut în

iarna lui 2012 la spălătoria auto din stația de alimentare cu petrol "Lukoil" din intersecția străzilor N. M. Spătaru și Vadul lui Vodă, acesta căuta de lucru".

Având în vedere circumstanțele menționate și ca temei legal prevederile art. 42 alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal, pe cale de consecință, Colegiul a constatat cu certitudine lipsa laturii obiective a infracțiunii indicate, exprimate prin acțiuni intenționate de participare prin complicitate la comiterea infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, cât și a laturii subiective în acțiunile inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii, deoarece careva acțiuni ce ar caracteriza intenția directă a ultimilor la comiterea infracțiunii imputate instanței nu i-au fost prezentate.

În conformitate cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, analizând și verificând probele administrate sub toate aspectele, coroborarea lor cu alte probe, consideră că fapta inculpaților Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav nu întrunește elementele infracțiunii imputate, din care motive Colegiul a considerat, că ultimii urmează a fi achitați.

În privința inculpatului Grijuc Veaceslav, Curtea de apel a constatat următoarea stare de fapt, că ultimul în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, în vederea realizării planului infracțional, să-l amenințe pe Adascalitei Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, a cerut ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalentul a 5 582 500 lei. Prin urmare, Grijuc Veaceslav, s-a deplasat la domiciliul lui Adascalitei Nicolae, amplasat în mun. Chișinău, str. Astronom Nicolae Donici 9/2, unde Grijuc Veaceslav a lăsat în poartă o folie de staniol de la țigări, pe care era înscris „Срочно позвони”, fiind indicat numărul de telefon „0xxxxxxxxx”. Ulterior, pe acest număr a sunat partea vătămată Adascalitei Nicolae purtând discuții cu Grijuc Veaceslav care s-a prezentat cu numele „Vasea”. Prin urmare, Grijuc Veaceslav, l-a amenințat cu răfuială fizică și moarte pe Adascalitei Nicolae, cerând de la ultimul să transmită suma de 350 000 euro în decurs de 5 zile, sub pretext inventat precum că ar fi dator cu suma dată unor persoane din stânga Nistrului. Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Grijuc Veaceslav, l-a mai sunat de două ori pe Adascalitei Nicolae, amenințându-l cu răfuială fizică și moartea, la fel solicitând transmiterea cât mai urgentă a sumei de 350 000 euro.

Prin acțiunile sale intenționate Grijuc Veaceslav, a săvârșit infracțiunea de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de articolul 189 alin. (6) Cod penal.

Inculpatul Grijuc Veaceslav Serghei, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, fapta incriminată nu a recunoscut-o.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Grijuc Veaceslav, prin următoarea

sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: - declarațiile părții vătămate Adascalitei Nicolae; declarațiile martorului Sontea Mihai; declarațiile martorului Moroz Iurie; declarațiile martorului Țițu Leonid; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 și anume DVDdisk de tip „Titanium” cu capacitatea de 4.7 Gb, cu anexarea stenogramei discuțiilor avute loc între partea vătămată Adascalitei Nicolae și persoanele necunoscute, care confirmă faptul amenințării cu violență în privința lui Adascalitei Nicolae; DVD-disk de tip „Titanium” cu capacitatea de 4.7 Gb, pe care sunt înregistrate discuțiile cu persoanele necunoscute (f.d. 57-65,vol.II); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 22 august 2013, prin care s-a examinat informația expusă pe 46 foi A4, privind efectuarea apelurilor intrare-ieșire pe perioada 01.01.2013-24.06.2013 a abonatului cu nr.xxxxxxxxxx ce-i aparține părții vătămate Adascalitei Nicolae. Prin examinare s-a constatat că abonatul, în diferite perioade de timp, a purtat convorbiri cu numerele de telefoane: xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxx utilizat de către Grijuc Veaceslav (f.d. 155-156,vol.I); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 05 septembrie 2013, prin care s-a examinat informația expusă pe 16 foi A4, privind efectuarea apelurilor intra-ieșire pe perioada 01.01.2013-24.06.2013 a abonatului cu nr. xxxxxxxxxxx, utilizat de către Grijuc Veaceslav (f.d.173,vol.I); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 10 octombrie 2013, prin care s-a examinat informația expusă pe 6 foi A4, privind efectuarea apelurilor intra-ieșire pe perioada 23.05.2013-23.06.2013 a abonatului cu nr. xxxxxxxxxxx, utilizat de către Grijuc Veaceslav (f.d.36,vol.II); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 29 mai 2014, prin care s-a examinat informația expusă pe 11 foi A4, privind efectuarea apelurilor intra-ieșire pe perioada 30.01.2013-24.06.2013 a abonaților cu nr. xxxxxxxxxxx, utilizat de către Grijuc Veaceslav (f.d.49,vol.II); descifrările convorbirilor telefonice din 29.11.2013, prin care s-au consemnat rezultatele analizei efectuate de către Centrul de analiză a informațiilor din cadrul INI al IGP MAI. Urmare a analizei s-a constatat că, cartelele SIM cu numerele xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxx au fost folosite în perioada supusă analizei de către Grijuc Veaceslav (f.d.94-101,vol.II); - raportul de expertiză nr 4733 din 11.06.2014 conform căruia, pe fragmentul de filă de staniol sunt prezente inscripții manuscrise: „0xxxxxxxx. 05”, „CPO^HO n03B0HH 9 2” (f.d.212-215,vol.II).

Colegiul verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că fapta reținută în sarcina inculpatului Grijuc Veaceslav, se încadrează în baza art. 189 alin. (6) Cod penal, individualizate prin „șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul Grijuc Veaceslav a sunat partea vătămată Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, a cerut ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro. Or, în ședința de judecată partea vătămată Adascalitei Nicolae a relatat că, de

el s-a apropiat cineva cu o foaie unde era un număr de telefon și să sune. Ulterior a sunat pe acel număr. S-a prezentat ca fiind Vasea și lucrează la Petricani, i-a zis că cineva i-a dat hârtia cu numărul de telefon și hârtia să o pună la el în poartă, el a făcut ceia ce i s-a spus. Au zis că persoanele care s-au apropiat de el erau de la Tiraspol, i-au mai spus că este dator cu 350 000 euro și dacă el nu va întoarce acea sumă, va ajunge la închisoare. Ulterior, când sunau acei indivizi, după voce a cunoscut că era aceeași persoană pe nume „Vasea”.

În ședința instanței de apel, partea vătămată Adascalitei Nicolae a menționat că își dă seamă că Grijuc era acel Vasea cu care vorbea prin telefon și îl amenința. Mai mult ca atât, în ședința de judecată, partea vătămată Adascalitei Nicolae a menționat că „dacă să ia după limbajul care îl are astăzi Grijuc, îl recunoaște după limbaj, voce, intonație, or, la primul sunet a lui Vasile, partea vătămată a înregistrat convorbirea, acestei persoane care telefonau, au fost mai multe sunete, dar după voce și limbaj era una și aceeași persoană”.

De către organul de urmărire penală, în calitate de corp delict a fost recunoscut DVS „Titanium”, pe care sunt înregistrate discuții părții vătămate cu persoane necunoscute or, partea vătămată Adascalitei Nicolae a declarat că, el a făcut înregistrările apelurilor telefonice prin înregistrator, el dacă avea posibilitatea când primea acele apeluri, îi transmitea că acuș îl apelează și mergea la mașină ca să înregistreze. Astfel, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 și anume DVD-disk de tip „Titanium” cu capacitatea de 4.7 Gb, cu anexarea stenogramei discuțiilor avute loc între partea vătămată Adascalitei Nicolae și persoanele necunoscute, se confirmă faptul amenințărilor cu violență în privința lui Adascalitei Nicolae.

Faptul amenințărilor cu violență în privința lui Adascalitei Nicolae, se confirmă și prin declarațiile martorului Moroz Iurie, care în ședința instanței de apel a declarat că, Adascalitei Nicolae a fost sunat în prezența lui, la care sunetul îl auzea deoarece, el a fost amenințat pentru o oarecare sumă datorată unor persoane neidentificate. Vorbitorul vorbea în limba rusă. Nu-și amintește data concretă dar era anul 2013. Reacția Nicolae a fost una pe măsura unui șantaj, a avut un atac de panic, atac psihologic. La telefon nu a auzit unde și când trebuie dată suma de bani, ci doar necesitatea de a plăti dlui Adascalitei careva obligațiuni în suma de 350 000. Lui personal i s-a spus că îi vor fi rupte picioarele. A fost confundat ca avocat și i s-a spus că îi vor fi rupte picioarele.

Deși, inculpatul Grijuc Veaceslav nu a recunoscut vinovăția incriminată, Colegiul a considerat că vina acestuia este dovedită prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 22 august 2013, prin care s-a examinat informația privind efectuarea apelurilor intrare-ieșire pe perioada 01.01.2013-24.06.2013 a abonatului cu nr. xxxxxxxxxx ce-i aparține părții vătămate Adascalitei Nicolae. În urma examinării s-a constatat că abonatul, în diferite perioade de timp, a purtat convorbiri cu numerele de telefoane: xxxxxxxxxx, xxxxxxxxxx, xxxxxxxxxx. Astfel, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Adascalitei Nicolae a relatat că în poartă, a găsit o folie de staniol pe care era scris „срочно позвони”, fiind indicat numărul de telefon 0xxxxxxx. Ulterior, tot în

luna mai 2013, a început să primească apelurile de la diferite numere de telefoane: 0xxxxxxxxxxx, 0xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, în cadrul discuțiilor fiind amenințat cu vătămare corporală sau moarte, cerând de la ei transmiterea sumei de 350 000 euro. În acest context, prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 05 septembrie 2013, se confirmă că, pe perioada 01.01.2013-24.06.2013, abonatul cu nr. xxxxxxxxxxxx era utilizat de către Grijuc Veaceslav. La fel, prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 10 octombrie 2013, se confirmă că pe perioada 23.05.2013-23.06.2013, abonatului cu nr. xxxxxxxxxxxx era utilizat de către Grijuc Veaceslav. Prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirile telefonice din 29 mai 2014, privind efectuarea apelurilor intra-ieșire pe perioada 30.01.2013-24.06.2013, se confirmă că abonatul cu nr. xxxxxxxxxxxx a fost utilizat de către Grijuc Veaceslav.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul a reținut că sancțiunea art. 189 alin. (6) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 10 la 15 ani, sancțiune în vigoare la data comiterii faptei infracționale. În conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Grijuc Veaceslav, instanța de apel nu a identificat. În conformitate cu art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Grijuc Veaceslav s-a reținut comiterea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Or, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, Grijuc Veaceslav a fost condamnat în baza art. 172 alin. (1), 187 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 7 ani, cu aplicarea art. 85 Cod penal, definitiv la 9 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

Colegiul a exclus circumstanța agravantă în privința inculpatului Grijuc Veaceslav - săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie, or această circumstanță nu a fost constatată pe motiv, că nu s-a constatat faptul comiterii infracțiunii de către Grijuc Veaceslav în coparticipatie cu alte persoane.

Așa dar, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Grijuc Veaceslav ținând cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că Grijuc Veaceslav, anterior a fost tras la răspundere penală, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse pentru comiterea infracțiunii, sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) Cod penal, or, sancțiunea normei de care se face vinovat inculpatul prevede ca pedeapsa doar închisoare.

În privința inculpatului Grijuc Veaceslav, ținând cont de faptul că acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, Colegiul a considerat necesară aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, Grijuc Veaceslav a fost condamnat în baza art. 172 alin. (1), 187 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 7 ani, cu aplicarea art. 85 Cod penal, definitiv s-a stabilit 9 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis. Prin urmare, Colegiul a considerat necesară cumularea parțială al pedepselor, adăugând parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, cu stabilirea lui Grijuc Veaceslav a unei pedepse definitive de 13 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, în privința inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat următoarele:

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpaților și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fapt ce pe caz consideră că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- fiecare din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului, sunt expuse deficitar și selectiv preluate din soluția adoptată de către instanța de fond;

- achitându-i pe inculpații Adascalitei Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav, instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, conform - căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- în acțiunile inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii sunt prezente elementele infracțiunii de șantaj, și anume latura obiectivă a infracțiunii incriminate, în acest context, invocând declarațiile părții vătămate Adascalitei Nicolae;

- între Adascalitei Cristina și Bîcu Vladislav exista o înțelegere comună întru comiterea faptei prejudiciabile imputate acestora, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Adascalitei Nicolae, care a declarat că având uzina în r-nul Fălești s. Bocșa, Adascalitei Cristina cu Bîcu Vladislav s-au deplasat împreună la această uzină, el suna mereu la uzină, dar apelul se întrerupea, când a ieșit din spital s-a deplasat la uzină să vadă ce se întâmplă, ajungând acolo a întâlnit paznicul de la uzină și l-a întrebat ce se întâmplă, iar el i-a zis că pe data de 4 sau 7 aprilie au fost Bîcu Vladislav și Adascalitei Cristina acolo și i-au luat cartela, unde i-au dat altă cartelă sim și i-au zis că mai mult să nu discute cu dânsul (partea vătămată) precum că el nu mai reprezintă nimic acolo și ei sunt proprietari deja acolo;

- din declarațiile inculpatului Grijuc Veaceslav rezultă că pe Simițaru Dmitrii îl cunoaște din penitenciar, iar cu Bîcu Vladislav a făcut cunoștință în anul 2013, prin intermediul vecinului său care era angajat la spălătoria acestuia, Draganel Sergiu. Bîcu Vladislav l-a lăsat în locul său ca superior, la spălătorie și i-a lăsat un telefon, ulterior anunțându-l că de pe acesta vor fi sunete și că acesta să răspundă;

- din declarațiile inculpatului Simițaru Dmitrii rezultă că acesta a făcut cunoștință cu Bîcu Vladislav prin intermediul unui prieten, în timp ce își ispășea pedeapsa în Penitenciarul nr. 9, după eliberarea sa, Bîcu Vladislav îl va ajuta cu serviciul;

- inculpații Bîcu Vladislav, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii se cunoșteau, or, în acest caz, anume, inculpatul Bîcu Vladislav, în calitate de organizator, l-a rugat pe Grijuc Veaceslav să o sune pe partea vătămată Adascalitei Nicolae și să-l amenințe cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerând ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro;

- partea vătămată Adascalitei Nicolae a menționat că, acum își dă seamă că Grijuc era acel Vasea cu care vorbea prin telefon și îl amenința. Simițaru l-a sunat odată referitor la uzină, l-a întrebat dacă se cunosc și a zis că nu, a zis că s-a înțeles cu Cristina în privința vânzării uzinei, dar pe uzină este sechestrul, el i-a răspuns că până nu se clarifică lucrurile prin instanță, alte discuții nu există referitor la vânzare sau alte lucruri. Partea vătămată Adascalitei Nicolae a menționat că dacă să ia după limbajul care îl are astăzi Grijuc, îl recunoaște după limbaj, voce, intonație, or, la primul sunet a lui Vasile, partea vătămată a înregistrat convorbirea, aceste persoane care telefonau au fost mai multe, dar după voce și limbaj era una și aceeași persoană;

- din descifrările telefonice rezultă evident că anume Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii l-au telefonat pe partea vătămată Adascalitei Nicolae, deși primii neagă că au amenințat partea vătămată cu violență și moartea, în acest sens, urmează a fi apreciate critic aceste afirmații, în situația în care, Adascalitei Nicolae, făcând înregistrarea convorbirilor telefonice, i-a recunoscut anume pe aceștia care l-ar fi telefonat, cerând ori achitarea pretensei datorii, sau ridicarea sechestrului de pe uzina din s. Bocșa, în scop ca acest bun, ulterior să fie vândut anume de Adascalitei Cristina;

- în speță, este dovedit faptul colaborării între inculpații Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina, Grijuc Veaceslav și Simițaru Dmitrii și anume schimbul de informații necesare în vederea șantajării părții vătămate Adascalitei Nicolae, or, nume

din declarațiile părții vătămate rezultă că imediat ce aveau loc certuri între acesta și Adascalitei Cristina, primul era telefonat de persoana pe nume „Vasea”, care solicita ca partea vătămată să întoarcă datoria de 350 000 euro, deși nu menționa cui anume acesta era dator, pur și simplu îi spunea că dânsul cunoaște cu-i îi este dator;

- relevant speței în cauză sunt circumstanțele care denotă că donația casei de către partea vătămată Nicolae Adascalitei în anii 2008, a fost revocată astfel încât imobilul dat revenindu-i părții vătămate urmare a acestei revocări, precum și anularea contractului de vânzare-cumpărare a fabricii, care la fel a revenit părții vătămate, situație juridică care a și generat în urmă, neînțelegeri între partea vătămată Adascalitei Nicolae și inculpata Cristina Adascalitei, comiterea faptelor prejudiciabile de către ultima în complicitate cu ceilalți inculpați conform stării de fapt reținute de către instanță.

8.2. Avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav, invocând incidența pct. 6) și 8) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu achitarea inculpatului Grijuc Veaceslav, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal.

În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și efectiv hotărârea contestată nu cuprinde motivele pentru care argumentele lui au fost respinse, precum că cauza penală în prima instanță a fost examinată în lipsa apărătorului lui Grijuc Veaceslav;

- la judecarea apelului instanța nu a audiat inculpatul Grijuc Veaceslav, referitor la circumstanțele acuzațiilor care i se aduc privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal și în particular n-a fost audiat pe marginea apelului declarat;

- susține că instanța de apel a exclus circumstanța agravantă în privința lui Grijuc Veaceslav – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare, deoarece această circumstanță nu a fost constatată pe motiv că nu s-a constatat faptul comiterii infracțiunii în participare;

- nu s-a oferit răspuns, de unde Grijuc Veaceslav a aflat adresa de domiciliu a familiei Adascalitei, dacă nu se cunoștea cu aceștia, motivul infracțiunii, faptul că partea vătămată nu-l cunoștea pe Grijuc Veaceslav;

- acțiunile inculpatului Grijuc Veaceslav nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal, lipsind intenția și scopul de cupiditate;

- din declarațiile Cristinei Adascalitei și a părții vătămate Nicolae Adascalitei, rezultă existența unui litigiu civil, Cristina Adascalitei fiind îndreptățită să pretindă la o recompensă din valoarea totală a casei de locuit, iar toate acțiunile întreprinse de ultima personal cât și prin intermediul altor persoane pentru a-și valorifica pretențiile sale aveau scopul de soluționare pe cale amiabilă a litigiului.

8.3. Inculpatul Grijuc Veaceslav, prin recursul ordinar declarat la **28.03.2022**, fără a invoca nemijlocit incidența unui temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, din motivul netemeinicii ei, cu achitarea sa.

Inculpatul consideră că judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc cu încălcarea drepturilor sale procesuale consfințite în Legea penală și Constituție, și respectiv contrar deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020.

Susține că nu sunt probe care i-ar demonstra vina de comiterea celor imputate de organul de urmărire penală, iar instanța de apel a decis condamnarea sa absolut neîntemeiat în lipsa unor probe directe ce ar arăta la el.

Apreciază drept inechitabilă hotărârea de achitare a inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii, deși ultimii se află în căutare, și respectiv condamnarea sa la ani grei de pușcărie, nu a avut tangență cu faptele imputate și se consideră nevinovat. Indică că vinovată de comiterea infracțiunii date este Cristina Adascalitei, fapte care au fost confirmate și de partea vătămată Nicolae Adascalitei.

Consideră că la pronunțarea sentinței și respectiv deciziei, instanțele de fond nu au fost obiective și nici imparțiale, iar actele judecătorești emise în propria cauză urmează fi casate fiind ilegale și neîntemeiate.

Notează că după finisarea procesului a solicitat prezentarea înregistrărilor audio a ședințelor de judecată care nu i-au fost prezentate, iar în ședința instanței de apel a fost lipsit de dreptul de a se expune.

8.4. Inculpatul Grijuc Veaceslav, prin recursul ordinar suplimentar declarat la **03.08.2022**, fără a invoca nemijlocit incidența unui temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, cu emiterea unei sentințe de achitare.

În motivarea recursului ordinar suplimentar, inculpatul Grijuc Veaceslav a reiterat motivele și argumentele invocate în recursurile ordinare declarate de avocat și respectiv inculpat, fără a invoca argumente noi.

9. În temeiul art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bîcu Vladislav, a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat de procuror, invocând netemeinicia lui optează pentru respingerea acestuia drept vădit neîntemeiat.

10. Judecând recursurile ordinare declarate pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și recursul din 03 august 2022 declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar recursurile ordinare declarate de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav și recursul din 28 martie 2022 declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav, urmează a fi admise cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2022, în partea condamnării lui Grijuc Victor și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din considerentele ce urmează:

10.1. Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav, la **03.08.2022**, Colegiul penal lărgit constată următoarele:

Potrivit art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 45 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit materialelor dosarului, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data 02 februarie 2022, în prezența procurorului, avocatului inculpatului, Munteanu Angela, și a inculpatului Grijuc Veaceslav, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 102-113, vol. VIII), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale și anume pentru data de 09 martie 2022, ora 14:00. Tot din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 09.03.2022 (f.d. 113, vol. VIII) se constată că la data stabilită a fost pronunțată decizia motivată.

În continuare, Colegiul lărgit menționează că inculpatul Grijuc Veaceslav, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei adoptate, la data de 03 august 2022, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei Poșta Moldovei (f.d. 42, vol. VIII), înregistrat la Curtea Supremă de Justiție cu nr. 3234 la 08.08.2022, consemnat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei de înregistrare (f.d. 41, vol. VIII).

Așadar, în cauza deferită judecării, Colegiul penal specifică faptul că termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de 09 martie 2022, adică a doua zi după pronunțarea deciziei motivate, ținând cont de dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de 09 aprilie 2022.

Prin urmare, recursul declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav, la 03.08.2022, nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

La acest capitol este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate.

Totodată, Colegiul Penal menționează, că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de

instanța de judecată. El este absolut și are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Colegiul Penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza *Bodiu vs. Republica Moldova* din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

10.2. *Referitor la recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, Colegiul penal lărgit constată următoarele:*

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Din sumarul recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, Colegiul penal lărgit constată că acuzatorul a indicat în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Procurorul critică decizia instanței de apel în *partea achitării inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalitei Cristina și Simițaru Dmitrii*, considerând neîntemeiată și nemotivată soluția instanței, deoarece probele administrate confirmă prezența în acțiunile inculpaților - Bîcu Vladislav a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 45, 189 alin. (6) Cod penal, Adascalitei Cristina a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 189 alin. (6) Cod penal și Simițaru Dmitrii a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal.

Colegiul penal lărgit mai reține, că deși potrivit solicitărilor procurorului ultimul cere casarea deciziei instanței de apel și în privința inculpatului Grijuc Veaceslav, care potrivit hotărârii a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal la închisoare, din textul recursului ordinar declarat nu se constată critici care ar materializa pretențiile procurorului în privința soluției pronunțate de instanța de apel în privința inculpatului Grijuc Veaceslav.

Implicit asupra solicitării casării deciziei instanței de apel și în privința inculpatului Grijuc Veaceslav, Colegiul penal statuează că solicitarea dată nu a fost motivată, iar instanța de recurs ordinar o constată drept declarativă și nu poate fi acceptată, or instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În continuare, analizând lucrările dosarului prin prisma temeiului de recurs indicat de către procuror și criticilor acestuia indicate în textul recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului și că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine soluția de achitare a inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii.

Colegiul penal reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției pronunțate în privința inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul penal notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că procurorul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu constituie temei de casare prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii, părții vătămate,

a martorilor cât și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăpătează de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele procurorului recurent, deoarece acestea nu denotă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal a stabilit că concluziile instanței de apel privind casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii au fost achitați de comiterea infracțiunilor imputate din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, sunt bazate pe analiza detaliată și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză. Sub acest aspect fiind expusă argumentat concluzia conform căreia în acțiunile inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și Simițaru Dmitrii lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj. (*pct. 7.1 al deciziei*)

La fel urmează de menționat că instanța de apel a examinat și s-a pronunțat asupra a toate chestiunile de fapt și de drept, corect aplicând normele de drept procesual penal.

Reieșind din prevederile art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența de infracțiune stipulată în legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Iar potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, precum obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În sensul normelor enunțate, se apreciază ca fiind întemeiate mențiunile instanței de apel potrivit cărora s-a constatat cu certitudine lipsa laturii obiective a infracțiunii indicate, exprimate prin acțiuni intenționate de participare prin complicitate la comiterea infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului și de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită în proporții deosebit de mari, cât și a laturii subiective în acțiunile inculpaților Bîcu Vladislav, Adascalîței Cristina și

Simițaru Dmitrii, deoarece careva acțiuni ce ar caracteriza intenția directă a ultimilor la comiterea infracțiunii imputate instanței nu i-au fost prezentate.

Astfel că în conformitate cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, analizând și verificând probele administrate sub toate aspectele, coroborarea lor cu alte probe, instanța de apel justificat a concluzionat că fapta inculpaților Adascăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav nu întrunește elementele infracțiunii imputate, din care motive Colegiul a considerat, că ultimii urmează a fi achitați.

Implicit reieșind din ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, în sarcina inculpatei Adascăliței Cristina se impune că ea „...urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord cu Bîcu Vladislav, căruia i-a prestat informații.., cât și Simițaru Dmitrii...”. Astfel, Curtea de Apel a constatat întemeiat că organul de urmărire penală, atât în ordonanța de punere sub învinuire, cât și în rechizitoriu, s-a redus doar la indicarea calității de complice prevăzut de art. 42 alin. (5) Cod penal, fără a indica concret, prin care acțiuni, de șantaj, inculpații Adascăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav au săvârșit infracțiunea.

Nefiind indicat nici care anume beneficiu de ordin material au urmărit și obținut ultimii, având în acest sens o intenție directă. În atare circumstanțe s-a constatat cu certitudine, că învinuirea înaintată Adascăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav, este o învinuire superficială, ce constituie în sine o încălcare esențială a art. 6 al Convenției Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în rigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, care stipulează că „...orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ...a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî... asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice acuzat are, în special, dreptul: a) să fie informat, ..în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa...”.

Potrivit procurorului, instanța de apel a acordat prioritate declarațiilor inculpaților Adascăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav, în detrimentul celorlalte probe existente la dosar, afirmație ce nu corespunde lucrărilor dosarului și părții descriptive ale decizie, potrivit căreia instanța de apel a re-verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona că din probele administrate la materialele cauzei, în acțiunile inculpaților Adascăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav nu s-au confirmat elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, sau învinuirea formulată nu deslușește clar care sunt acțiunile ilegale ale inculpaților întreprinse în privința părții vătămate Adascăliței Nicolae.

Instanța de recurs respinge alegațiile precum că instanța de apel nu a depus efort pentru aprecierea și evaluarea probelor prezente la materialele cauzei penale, deoarece, după cum rezultă din lucrările dosarului, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea achitării inculpaților, așa cum susține procurorul, fiind analizate în ansamblul toate probele, din punct de vedere al coroborării acestora, corect ajungând la concluzia că ele nu sunt suficiente

pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpaților Adăscăliței Cristina, Simițaru Dmitrii și Bîcu Vladislav, or în cadrul judecării cauzei nu s-a constatat nici o legătură între convorbirile telefonice din aceștia cu Grijuc Veaceslav, referitor la fapta imputată. Decizia instanței de apel este determinată și de aprecierea amplă a declarațiilor părții vătămate și martorilor audiați, din conținutul cărora nu se identifică prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art. 8, art. 6 CEDO, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Colegiul penal atestă că, din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procuror este inadmisibil.

10.3. Referitor la recursul declarat de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav și recursul din 28 martie 2022 declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav, Colegiul penal lărgit constată următoarele:

Conform art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Din conținutul recursurilor declarate de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului și inculpatul Grijuc Veaceslav, din 28 martie 2022, Colegiul penal lărgit constată că ultimii au indicat în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 februarie 2022, în prezenta cauză penală, în partea condamnării lui Grijuc Victor, prevederile art. 427

alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Implicit, apărarea critică decizia recurată prin prisma faptului că Grijuc Veaceslav a fost privat de dreptul la un proces echitabil și contradictoriu, în consecință a fost condamnat în baza unor presupuneri, lipsite de suport probant, apreciate de instanța de apel eronat, și fără a examina cauza penală potrivit exigențelor stipulate de art. 6 CEDO.

În speță, potrivit rechizitoriului (f.d. 25-26, v. IV), inculpatul Grijuc Veaceslav se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal, imputându-i-se următoarea stare de fapt:

Grijuc Veaceslav se învinuiește în aceea că el, în luna mai 2013, urmărind scopul obținerii unui beneficiu de ordin material, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Bîcu Vladislav, care a avut un rolul de organizator al infracțiunii, pentru comiterea infracțiunii de șantaj în privința lui Adascalîței Nicolae, repartizând între ei rolurile criminale. În continuare, în vederea realizării planului infracțional, Bîcu Vladislav i-a cerut lui Grijuc Veaceslav să-l amenințe pe Adascalîței Nicolae cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, cerându-i ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro, echivalent a 5 582 500 lei, ce a și făcut. Prin urmare Grijuc Veaceslav, revenindu-i rolul de autor al infracțiunii, primind prealabil de la Bîcu Vladislav un telefon mobil cu o cartelă SIM „Moldcell”, s-au deplasat cu automobilul ultimului la domiciliul lui Adascalîței Nicolae, amplasat în mun. Chișinău, str. Astronom Nicolae Donici 9/2, unde Grijuc Veaceslav a lăsat în poartă o folie de staniol de la țigări, care i-a dat-o Bîcu Vladislav, și pe care era scris „СРОХНО позвону”, fiind indicat numărul de telefon “0xxxxxxxxx”. Ulterior, pe acest număr a sunat partea vătămată Adascalîței Nicolae purtând discuții cu Grijuc Veaceslav care s-a prezentat cu numele “Vasea”. Prin urmare, Grijuc Veaceslav, fiind instruit de către Bîcu Vladislav referitor la conținutul discuției, l-a amenințat cu răfuială fizică și moarte pe Adascalîței Nicolae, cerând de la ultimul să transmită suma de 350 000 euro în decurs de 5 zile, sub pretext inventat precum că ar fi dator cu suma dată unor persoane din stânga Nistrului. Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Grijuc Veaceslav, primind o altă cartelă SIM „Orange” de la Bîcu Vladislav, a executat indicația ultimului și l-a mai sunat de două ori pe Adascalîței Nicolae, amenințându-l cu răfuială fizică și moartea, la fel solicitând transmiterea cât mai urgentă a sumei de 350 000 euro.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 iulie 2018, Grijuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 189 alin. (6) Cod penal și i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, definitiv lui Grijuc Veaceslav, a fost numită pedeapsa cu închisoare pentru un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Fiind investit cu judecarea apelurilor, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 02 februarie 2022 a casat total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grijuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea

infracțiunii, prevăzute de *art. 189 alin. (6) Cod penal*, fiindu-i stabilită pedeapsa de 10 (zece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. În baza *art. 84 alin. (4) Cod penal*, prin cumul parțial al pedepselor, adăugând parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14.01.2014, s-a stabilit lui Grijuc Veaceslav, definitiv 13 (treisprezece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Verificând criticile expuse de recurenți, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel *nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție care conține concluzii contradictorii în raport cu învinuirile aduse prin Rechizitoriu inculpatului Grijuc Veaceslav și circumstanțele de fapt stabilite la caz de instanță*, și că la judecarea cauzei instanța de apel *nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării și cele prezentate de partea apărării, să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare*, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanță de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, deoarece criticile expuse referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului sunt neargumentate și selectiv preluate, iar erorile de drept nu pot fi corectate în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Potrivit *art. 414 alin. (1), (6) Cod de procedură penală*, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În corespundere cu *art. 419 Cod de procedură penală*, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform *art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală*, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (expuse în *pct. 4.1 a prezentei decizii*), rezultă că instanța de apel a judecat cauza în privința inculpatului Grijuc Veaceslav, contrar prevederilor *art. 101, 414, 417, 419 Cod de procedură penală* și nu a întreprins toate măsurile necesare de a elucida circumstanțele esențiale.

În sensul celor enunțate mai sus, Colegiul penal lărgit statuează că potrivit decizie contestate, instanța de apel constatând vinovăția inculpatului Grijuc Veaceslav de comiterea infracțiunii de șantaj, a exclus circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, dat fiind că nu s-a constatat faptul comiterii infracțiunii de către Grijuc Veaceslav în coparticipație cu alte persoane.

Colegiul penal lărgit reiterează că latura obiectivă a infracțiunii de șantaj se exprimă în fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: acțiunea principală și acțiunea adiacentă. Acțiunea principală se înfățișează în oricare din următoarele trei modalități normative ale sale: 1) cererea de a se transmite bunurile proprietarului, ale posesorului sau ale deținătorului; 2) cererea de a se transmite dreptul asupra bunurilor aparținând proprietarului, ale posesorului sau ale deținătorului; 3) cererea de a săvârși acțiuni cu caracter patrimonial. Acțiunea adiacentă se înfățișează în oricare din următoarele patru modalități normative ale sale: 1) amenințarea cu violență adresată persoanei, rudelor sau apropiaților acesteia; 2) amenințarea cu răspândirea unor știri defăimătoare despre persoană, rudele sau apropiații acesteia; 3) amenințarea cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, ale posesorului sau ale deținătorului; 4) amenințarea cu răpirea proprietarului, a posesorului, a deținătorului, a rudelor sau a apropiaților acestora.

Infracțiunea de șantaj este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul înaintării cererii cu caracter patrimonial, însoțite de acțiunea adiacentă, indiferent dacă făptuitorul și-a atins scopul urmărit.

În sensul dat, instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului Grijuc Veaceslav, nu a combătut argumentele indicate de apărare referitor la neclaritatea învinuirii formulate în privința acestuia, și nici nu a indicat concret prin care anume acțiuni de șantaj inculpatul a săvârșit infracțiunea.

În sensul dat constatările instanței sunt contradictorii, nefiind clar definită acțiunea principală și acțiunea adiacentă prin care s-a exprimat fapta prejudiciabilă imputată inculpatului.

Implicit instanța de apel în încercarea de a proba acțiunea adiacentă a constatat inițial că *"inculpatul Grijuc Veaceslav a sunat partea vătămată Adascalitei Nicolae și amenințându-l cu moartea și cauzarea leziunilor corporale, a cerut ultimului transmiterea sumei de 350 000 euro"*, ca ulterior să noteze că *"prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 și anume DVD-disk de tip „Titanium” cu capacitatea de 4.7 Gb, cu anexarea stenogramei discuțiilor avute loc între partea vătămată Adascalitei Nicolae și persoanele necunoscute, se confirmă faptul amenințărilor cu violență în privința lui Adascalitei Nicolae"*, în final nefiind constatată cu claritate acțiunea adiacentă nemijlocită imputabilă inculpatului.

Potrivit descriptivului deciziei, s-a notat că *"instanța de apel a ajuns la ferma convingere că la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, careva încălcări nu au fost identificate, iar în acest sens este aprecierea stării de fapt, și just se conchide asupra existenței în acțiunile lui Grijuc Veaceslav a elementelor infracțiunii, prevăzute de art. 189 alin.(6) Cod penal al RM"*, concluzie ce a fost realizată fără analiza coroborată a probelor prin prisma modalităților normative de realizare a laturii obiective a infracțiunii de șantaj.

Or, concluziile enunțate mai sus au fost deduse în mare măsură, de pe urma enumerării probelor, dar nu și a analizei acestora în raport cu învinuirea adusă și în coroborare între ele, inclusiv declarațiilor părții vătămate, martorilor.

Tot, aici Colegiul penal lărgit observă lipsa unei cercetări minuțioase și complexe a stării de fapt și a circumstanțelor de drept, care fundamentează o

acuzatie, or Curtea de apel nu a dat raspuns la toate argumentele invocate de apelanti, implicit asupra faptului ca judecata in prima instanta avut loc in lipsa aparatorului inculpatului, concluzionand prin analiza insuficienta a circumstantelor precum ca de fapt, vinovat este Grijuc Veaceslav, in situatia in care ceilalti inculpati au fost achitati de savarsirea infractiunii de santaj.

Mai mult ca atat, la judecarea apelului, Colegiul penal s-a limitat la audierea superficiala a inculpatului Grijuc Veaceslav, intr-un mod restrans prin expunerea sustinerii apelului declarat si declaratiilor date la urmarirea penala si instanta de fond, fara ai fi acordate careva intrebări de concretizare (f.d. 99, vol. VIII), desi circumstantele de fapt si de drept imputate prin actul de invinuire si rechizitoriu au suferit modificari, iar instanta de apel a exclus savarsirea infractiunii de catre Grijuc Veaceslav prin orice forma de participatie, iar in privinta celorlalti inculpati a fost mentinuta solutia de achitare.

Totodata, instanta de apel, facand trimitere la declaratiile partii vatamate, martorilor precum si a inculpatului audiat in prima instanta, nu a indicat concret ce anume denota confirmarea faptelor imputate, or, aceste declaratii, dupa cum au fost luate in considerare de catre instanta de apel si ne fiind analizate prin coroborare, nu genereaza incontestabil, in afara oricaror dubii, concluzia privind vinovatia inculpatului Grijuc Veaceslav.

In contextul dat, Colegiul observa lipsa atat a aprecierii cat si lipsa pozitiei instantei de apel referitor la acceptarea unor probe si respingerea altor, astfel ca la judecarea apelului instanta isi bazeaza concluzia de vinovatie a inculpatului pe declaratii care nu releva aspecte importante pentru stabilirea adevărului la caz.

Astfel, Colegiul penal largit constata ca, motivarea hotararii instantei de apel este una formală in care doar descrie fapta, probele administrate in respectiva cauza penala, fara a face o analiza si a da un raspuns la toate argumentele invocate in apelul declarat.

Colegiul penal largit conchide ca, instanta de apel contrar prevederilor legale si-a intemeiat solutia pe aprecieri subiective, or, Curtea de la Strasbourg statueaza ca, dreptul la un proces echitabil include obligatia tribunalelor de a-si motiva deciziile lor, deoarece absenta motivarii unei decizii judiciare poate impieta asupra acestui drept.

De asemenea, Curtea Europeană menționează că, judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază deciziile, căci numai astfel, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională. Instanța europeană a subliniat că „motivarea unei decizii judiciare este strâns legată de preocupările privitoare la asigurarea desfășurării unui proces echitabil, aceasta permițând respectarea dreptului la apărare. Motivarea este indispensabilă însăși calității actului de justiție și constituie o pavăză împotriva arbitrarului.” (cauza Fomin vs Moldova din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

In acest context, Colegiul penal largit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instantei privind

constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

În concluzie, Colegiul penal lărgit ține să consemneze insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, rejudecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motiv pentru care ajunge la concluzia de a admite recursul declarat în privința inculpatului Grijuc Veaceslav.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și recursul din 03 august 2022 declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav.

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Grijuc Veaceslav și recursul din 28 martie 2022 declarat de către inculpatul Grijuc Veaceslav, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Bîcu Vladislav xxxx, Adascalîței Cristina xxxxx, Grijuc Veaceslav xxxxx, Simițaru Dmitrii xxxx*, în partea condamnării lui Grijuc Victor și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate, se mențin.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **16 februarie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie